

مقایسه طب فشاری نقاط K-K9 و P6 بر تهوع و استفراغ نیمه اول بارداری

شهلا نورانی^۱، فاطمه اپرناک*^۲، رضا صدر نبوی^۳، سعید ابراهیمزاده^۴

تاریخ دریافت: ۲ تیر ۱۳۹۰ تاریخ پذیرش: ۳۰ مرداد ۱۳۹۰

پیش زمینه و هدف: طب سوزنی چین نقطه P6 و طب فشاری کره‌ای نقطه K-K9 را برای درمان تهوع و استفراغ ذکر کرده‌اند. مطالعه حاضر با هدف مقایسه طب فشاری نقاط K-K9 و P6 بر تهوع و استفراغ نیمه اول بارداری انجام شد.

مواد و روش کار: مطالعه کارآزمایی بالینی مبتنی بر هدف به روی ۹۹ نفر از خانم‌های باردار واجد شرایط انجام شد که به‌طور تصادفی در سه گروه K-K9، P6 و ناه‌جا قرار گرفتند. مطالعه در سه مرحله و به مدت ۱۰ روز در هر سه گروه انجام شد. و نمرات تهوع، استفراغ و اق زدن در هر سه مرحله توسط شاخص رودز اندازه‌گیری شد. در روزهای (۱-۳) هیچ مداخله‌ای برای سه گروه انجام نمی‌شد و در روزهای ۴-۷ مطالعه برای گروه K-K9 و ناه‌جا از دانه فشاری و برای گروه P6 از سی-باند برای انجام طب فشاری استفاده شد. و در روزهای ۸-۱۰ از دانه فشاری و سی-باند در سه گروه استفاده نشد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از واریانس یک‌طرفه، کای‌اسکوئر، کروسکال‌والیس و با نرم‌افزار SPSS انجام شد.

یافته‌ها: اختلاف معنی‌داری در میانگین نمره کل تهوع در مدت مداخله ($p=0/004$) و بعد از مداخله ($p=0/001$)، در میانگین نمره کل استفراغ در مدت مداخله ($p=0/000$) و بعد از مداخله ($p=0/003$) و در میانگین نمره کل اق زدن در مدت مداخله ($p=0/009$) و بعد از مداخله ($p=0/001$) بین سه گروه وجود داشت. **بحث و نتیجه‌گیری:** نقطه K-K9 تاثیر بیشتری در کاهش میانگین نمره کل تهوع داشته است و میزان تاثیر طب فشاری بر نقاط K-K9 و P6 بر کاهش استفراغ و اق زدن نیمه اول بارداری یکسان است. طب فشاری یک روش برای کاهش تهوع و استفراغ بدون عوارض جانبی می‌باشد و به آسانی می‌توان به بیماران آموزش داد.

کلید واژگان: بارداری، تهوع و استفراغ، طب فشاری نقطه K-K9، نقطه P6

مجله پزشکی ارومیه، دوره بیست و دوم، شماره چهارم، ص ۳۶۸-۳۶۹، مهر و آبان ۱۳۹۰

آدرس مکاتبه: تهران، خیابان ولیعصر، کوی ۱۴، پلاک ۱۳، تلفن: ۰۹۱۲۴۲۲۱۷۵۹، تلفن: ۰۹۱۲۴۲۲۱۷۵۹

Email: Midwife61s2006@yahoo.com

مقدمه

بسیاری از زنان در دوران بارداری با مشکلاتی مواجه می‌شوند که اگرچه جزئی، ولی منشأ بروز ناراحتی‌هایی برای خانم باردار می‌باشند. لذا باید به‌گونه‌ای با این مسائل برخورد نمود و آن‌ها را درمان کرد؛ که راه‌های درمانی ارائه شده کم‌ترین عارضه را برای مادر و جنین داشته باشند. اختلالات دستگاه گوارش شایع‌ترین شکایات دوران بارداری می‌باشند (۱)؛ که در این میان تهوع و استفراغ از شایع‌ترین شکایات رنج‌آور نیمه اول حاملگی هستند (۲،۳) و به‌طور متوسط بین هفته‌های ۴-۷ بارداری بروز می‌کند (۴،۵). اوج تهوع و استفراغ

بین هفته‌های ۶ تا ۱۲ بارداری است (۶،۷) و تا حدود هفته‌های ۲۰-۱۰ ادامه می‌یابد (۸،۹)؛ و ۹-۱۳ درصد خانم‌های باردار بعد از هفته ۲۰ بارداری آن را تجربه می‌کنند (۱۰). درحالی‌که به اشتباه و در موارد خفیف و خود محدود شونده بیماری صبحگاهی خوانده می‌شود (۱۱،۱۲)؛ ولی ممکن است در تمام طول روز ادامه یابد (۱۳،۱۴). تهوع و استفراغ بارداری در ۵۰-۹۰ درصد خانم‌های باردار (۱۵،۱۶) و با شدت متفاوت از تهوع خفیف گاه‌گاهی تا استفراغ شدید و مکرر رخ می‌دهد (۱۷،۱۸). تهوع و استفراغ بارداری ناشی از عوامل چندگانه متعددی نظیر عوامل اجتماعی، روانشناختی، هورمونی، مکانیکی، بیوشیمیایی،

^۱ کارشناسی ارشد مامایی و عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری-مامایی مشهد

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد مامایی (نویسنده مسئول)

^۳ متخصص مغز و اعصاب و روانپزشک، متخصص آسیب‌شناسی مغز و اعصاب، دیپلمه طب سوزنی از وین، استاد دانشگاه علوم پزشکی مشهد

^۴ کارشناس ارشد آمار و عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی مشهد

گورکن^۳ و ارسلان^۴ (۲۰۰۷) در تحقیقی با عنوان "تاثیر طب فشاری بر تهوع و استفراغ دوران بارداری" گزارش کردند که دفعات، شدت و ناراحتی ناشی از تهوع و استفراغ در گروه درمان (P6) در مقایسه با گروه ناهب جاذبه اختلاف معنی دار نداشت ولی در مقایسه با گروه کنترل اختلاف معنی دار داشته است (۳۲). استیل^۵ و همکاران (۲۰۰۰) طی تحقیقی با عنوان "تاثیر طب فشاری توسط سی-باند بر تهوع و استفراغ بارداری" کاهش معنی دار در دفعات و شدت تهوع و استفراغ را در گروه طب فشاری P6 با استفاده از سی-باند را گزارش کردند (۲۵). بوهلر^۶ و همکاران (۲۰۰۲) در بررسی طب فشاری کره‌ای گزارش کردند که این روش تهوع پس از عمل جراحی لاپاراسکوپیک زنان را کاهش داد (۳۳). طب سوزنی، روش درمانی برای بهبود و تسکین درد و ناراحتی توسط کاربرد سوزن‌های ریزی از میان سطح پوست و در مکان‌های طب سوزنی بر مبنای وجود نقاط خاص در بدن برای کنترل عملکرد ارگان‌های داخلی بدن است (۳۴-۳۳).

تحقیقات انجام شده در دهه ۱۹۷۰ نشان داد که بر اثر تحریک سوزنی، سیستم اویپوئیدی^۷ اندوژنی تحریک شده و موجب موجب آزاد شدن پپتیدهای اویپوئید می‌شود. طب سوزنی منجر به فعالیت غده‌های هیپوفیز، هیپوتالاموس، تعدیل جریان خون، اصلاح عملکرد و سیستم ایمنی و ترشح نوروترانسمیترها، و نوروهومون، اندروفین‌ها، نوراپی نفرین، استیل کولین می‌شود (۳۷،۳۸). تحریک محل P6 (نظیر تحریک با سی-باند) موجب افزایش جریان خون، آرام کردن حرکات معده‌ای و افزایش عملکرد معده و روده و تثبیت وضعیت جنین و قشر مغز شده و باعث می‌شود که آزار و ناراحتی از قفسه سینه برداشته شود و در نتیجه علایم و نشانه‌های تهوع و استفراغ کاهش و بهبود یابد (۳۹). طب فشاری یک روش غیرتهاجمی، بدون عارضه یا امن یا بی خطر، ارزان، بدون عوارض جانبی، راحت برای اجرا، مقرون به صرفه و دارای فن ساده در درمان بسیاری از بیماری‌ها است (۲۹،۳۳،۴۰). اهمیت این روش در آن است که فقط از سر انگشتان دست‌ها کمک گرفته می‌شود و نیازی به استفاده از دارو، سوزن و هیچ وسیله درمانی دیگر نیست (۴۱). طب فشاری نظیر طب سوزنی با آزادسازی منوآمین‌ها و اندروفین و بتاندروفین، موجب ابقا دوباره انرژی، بهبود عملکرد دستگاه معده‌ای-روده‌ای و آرام ساختن آن موجب تسکین علایم و نشانه‌های تهوع و استفراغ می‌شود

تغییرات سیستم معده‌ای-روده‌ای (کاهش حرکت معده)، عوامل ایمونولوژیک، متابولیک نظیر تغییرات متابولیسم کربوهیدرات، تعداد زایمان‌ها، سن کم مادر (خانم‌های جوان‌تر)، داروها و سایر اختلالات پاتولوژیک است (۱۹،۲۰). تهوع و استفراغ تاثیر نامطلوب و مضر بر کیفیت زندگی و فعالیت‌های روزانه خانم باردار گذارده؛ و موجب اختلالات خواب، خستگی، اضطراب، سوءتغذیه، تحریک پذیری، کاهش فعالیت اجتماعی و اختلال در عملکردهای اجتماعی و روابط زناشویی و رابطه با فرزندان می‌شود (۲۱،۲۲).

چو^۱ و همکاران (۲۰۰۷) تهوع و استفراغ را باعث اختلال در فعالیت‌های فیزیکی، روانی، کیفیت زندگی، ارتباط با سایر افراد خانواده و فعالیت‌های حرفه‌ای، شغلی، اجتماعی خانم‌های باردار و پیامدهای جنینی نظیر وزن کم حین تولد ذکر کرده‌اند (۲۳). تهوع و استفراغ بارداری سومین علت بستری شدن خانم‌های باردار در دوران بارداری می‌باشد؛ و در ایالت متحده آمریکا میانگین هزینه‌های درمان برای خانم‌های باردار بستری در بیمارستان به علت تهوع و استفراغ شدید بارداری، برای هر خانم ۱۷۰۰۰ دلار است (۲۴). زمان شروع درمان تهوع و استفراغ مهم است؛ زیرا درمان زودرس موجب کاهش وخامت و شدت علائم و نشانه‌های تهوع و استفراغ، کاهش نیاز به بستری شدن، کاهش اختلالات روانشناختی و مشکلات روانی و کاهش اتلاف وقت برای خانم‌های باردار شاغل می‌شود (۹،۲۵). به علت ناشناخته بودن علل تهوع و استفراغ راه کارهای درمانی اندکی وجود دارد (۲۵،۲۶)؛ درمان تهوع و استفراغ شامل روش‌های دارویی و غیردارویی است (۲۷). نگرانی در مورد تاثیرات آسیب‌زا و مضر داروهای تجویز شده در طول دوره امبریونیک^۲ به‌ویژه در اثر تراژدی مصرف داروی تالیدومید در دهه ۱۹۶۰، درمان دارویی برای تهوع و استفراغ را با محدودیت شدید مواجه کرده است و خانم‌ها با تهوع و استفراغ بارداری در پی درمان‌های غیردارویی برای تسکین نشانه‌های تهوع و استفراغ بارداری بوده‌اند (۲۷،۲۸). طب فشاری در کاهش تهوع ناشی از بیماری صبحگاهی، تهوع و استفراغ ناشی از بیهوشی عمومی و شیمی‌درمانی موثر بوده است (۲۹). طب فشاری کره در مقایسه با طب فشاری چینی روش جدیدتری می‌باشد (۳۰) و در مواردی مانند مشکلات گوارشی، زنان، کودکان، پوست، سیستم عروقی، گوش-حلق و بینی، سیستم تنفسی، سیستم غددی، سیستم عصبی و مشکلات دندانی قابل استفاده است (۳۱).

³ Gurcan⁴ Arsalan⁵ Steel⁶ Bohler⁷ Opioid¹ Fan-Hao Chou² Embryogenic

(۲۳، ۴۲). طب سوزنی چین نقطه P۶ و طب فشاری کره‌ای نقطه K-K۹ را برای کاهش و درمان تهوع و استفراغ ذکر کرده‌اند و طب فشاری کره‌ای، نقطه K-K۹ را معادل نقطه P۶ طب فشاری چین می‌داند (۴۳، ۴۴). به علت خطر قابل توجه دارو درمانی در حاملگی، طب فشاری بر دارو درمانی برای درمان تهوع حاملگی مزیت دارد (۳۱). کمبود تحقیقات حمایت کننده یا رد کننده کارایی تمام درمان ها، یک شکاف درمانی برای برطرف کردن تهوع و استفراغ بارداری است (۲۵). از آنجایی که تعداد زیادی از زنان باردار از تهوع و استفراغ در دوران بارداری شکایت دارند و آن را موجب اختلال در عملکردهای اجتماعی، شخصی و خانوادگی ذکر می‌کنند و از طرفی به علت تأثیرات آسیب‌زای داروها در بارداری به روی جنین و با توجه به این که تاکنون تحقیقی در مورد طب فشاری کره‌ای بر محل K-K۹ به روی تهوع و استفراغ بارداری در ایران و سطح دنیا انجام نشده است و از طرفی پیدا کردن محل دقیق P۶ نیاز به مهارت بیشتری دارد و در مقابل به علت واقع شدن نقطه K-K۹ بر بند دوم انگشت حلقه، یافتن محل صحیح این نقطه آسان تر و با خطای کم تری همراه بوده و همچنین اعمال فشار بر محل K-K۹ توسط انگشتان همان دست به سادگی امکان پذیر است در حالی که برای اعمال فشار بر محل P۶ به وجود دست دیگر نیاز است. لذا پژوهشگر بر آن شد تا تحقیقی با عنوان مقایسه طب فشاری نقاط K-K۹ و P۶ بر تهوع و استفراغ نیمه اول بارداری انجام دهد.

مواد و روش کار

این مطالعه یک کارآزمایی بالینی با تخصیص تصادفی واحدهای پژوهش و سه گروه K-K۹، P۶ و نابه‌جا می‌باشد که در فاصله زمانی اوایل اسفند ۸۷ الی اوایل شهریور ۸۸ به روی ۹۹ نفر از خانم های بارداری که به مراکز بهداشتی - درمانی و دولتی واحد مراقبت دوران بارداری مراجعه کرده و دچار تهوع و استفراغ بارداری بودند، انجام شد. به این صورت که ابتدا مراکز بهداشتی - درمانی و دولتی تحت پوشش مراکز سه‌گانه بهداشت سطح شهر مشهد لیست شدند و سپس از مراکز بهداشت شماره ۱، ۲ و ۳ به طور تصادفی ۳ مرکز بهداشتی - درمانی و در مجموع، ۹ مرکز بهداشتی - درمانی انتخاب شد؛ سپس در مراکز بهداشتی - درمانی نمونه‌گیری به صورت مبتنی بر هدف و با داشتن معیارهای ورود به مطالعه انجام شد؛ و واحدهای پژوهش توسط تخصیص تصادفی به یکی از سه گروه K-K۹، P۶ و نابه‌جا اختصاص داده شدند. شرایط ورود به مطالعه، تمایل به شرکت در مطالعه، داشتن سواد خواندن و نوشتن، استفاده نکردن از هیچ نوع درمان دارویی (گیاهی - شیمیایی) در مدت مطالعه، داشتن سن بارداری ۲۰-۶ هفته بر

اساس اولین روز قاعدگی (LMP) و یا سونوگرافی، نداشتن بیماری طبی^۱ و یا مامایی^۲ در بارداری، نبودن بارداری به دنبال درمان نازایی، نداشتن قصد خاتمه دادن به بارداری، نداشتن مشکلات روانی شدید به نحوی که تحت درمان با داروی خاص یا تحت نظر پزشک باشد، استفاده نکردن از درمان های دارویی یا گیاهی سه روز قبل از شروع مطالعه، بود. افرادی که تهوع و استفراغ شدید بارداری^۳، وجود التهاب، زخم، تورم، شکستگی و ضایعه پوستی در محل K-K۹، P۶ و نقطه نابه‌جا در دست، علایم تهدید به سقط و آگاهی قبلی درباره استفاده از طب فشاری داشتند، از مطالعه حذف شدند. افراد در سه گروه ۳۳ نفره طب فشاری محل K-K۹، طب فشاری محل P۶ و طب فشاری در نقطه نابه‌جا قرار داده شدند. تعداد مذکور پس از انجام مطالعه مقدماتی با استفاده از فرمول آماری و با نظر استاد مشاور آمار در هر گروه ۳۱ نفر محاسبه گردید. که برای اطمینان بیشتر در هر گروه ۳۳ نفر در نظر گرفته شد. جهت جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش از فرم‌های مصاحبه شماره ۱ و ۲، و شاخص تهوع و استفراغ روز-فرم^۴، مقیاس درجه‌بندی استرس هولمز، وزنه و متر استفاده شد. وزنه و متر برای محاسبه میانگین شاخص توده بدنی واحدهای پژوهش به کار برده شد. به منظور تعیین روایی فرم‌های مصاحبه شماره ۱ و ۲، از روایی محتوا استفاده شد. روایی شاخص تهوع و استفراغ روز در سال ۱۳۷۶ توسط نورانی تایید شد. پایایی شاخص تهوع و استفراغ روز با استفاده از ضریب آلفای کراباخ^۴ ($\alpha=0/898$) محاسبه و تایید شد. ترازو و متر نواری ابزارهایی روا برای اندازه‌گیری وزن و قد مادر می‌باشد. برای تایید پایایی ترازو، روزانه با وزنه استاندارد دو کیلوپی کنترل می‌شد. برای تایید پایایی متر نواری، هر هفته توسط یک خط‌کش مندرج چوبی کنترل می‌شد. مقیاس درجه‌بندی استرس هولمز، ابزاری استاندارد و پرکاربرد در امور بالینی پژوهش است که روایی و پایایی آن تایید شده است. ابتدا به زنان باردار در مورد پژوهش و اهداف آن توضیح داده و در صورت تمایل به شرکت در پژوهش ابتدا فرم رضایت‌نامه شرکت در مطالعه تکمیل، سپس فرم مصاحبه شماره ۱ (فرم انتخاب واحد پژوهش) تکمیل و در صورتی که واحد پژوهش معیارهای ورود به مطالعه را دارا بود، فرم مصاحبه شماره ۲ تکمیل می‌شد. افراد مورد مطالعه به طور تصادفی در سه گروه K-K۹، P۶ و نابه‌جا قرار گرفتند و

^۱ میگرن، عفونت مجاری ادراری به ویژه پیلونفریت، آپاندیسیت، زخم معده، نارسایی‌های مزمن نظیر اختلالات ریوی، کلیوی و قلبی، اختلالات تیروئید، بیماری مجرای صفراوی

^۲ افزایش فشار خون ناشی از بارداری، کیست تخمدان،

^۳ Hyperemesis-Gravidarum

^۴ Cronbach Reliability Coefficient

شدند، لازم به ذکر است که در مدت ۱۰ روز مطالعه با در اختیار گذاشتن شماره تلفن پژوهشگر برای آزمودنی‌ها در صورتی که هر زمان تمایل به تماس داشتند می‌توانستند تماس گرفته و پژوهشگر خود نیز با آنان در تماس بود و نیز در صورت مراجعه نکردن آزمودنی‌های تحقیق به مراکز بهداشتی و درمانی منتخب در زمان تعیین شده جهت پیگیری مطالعه، پژوهشگر به درب منازل آن‌ها مراجعه نموده و از واحدهای پژوهش دلیل مراجعه نکردن آن‌ها را جویا شده است. در صورت مراجعه نکردن واحدهای پژوهش به مدت طولانی به مراکز بهداشتی - درمانی منتخب، مصرف دارو (گیاهی یا شیمیایی) در زمان انجام پژوهش، استفاده نادرست یا ناکامل از دانه‌های فشاری یا سی-باند، ناقص بودن اطلاعات ثبت شده در برگه‌های شاخص تهوع و استفراغ رودز، در صورت بروز بیماری داخلی-جراحی یا مشکلات روانی در مدت مطالعه، تمایل نداشتن به ادامه مطالعه و یا اعلام انصراف از ادامه همکاری آزمودنی‌ها از پژوهش حذف می‌شدند. در این پژوهش تعداد ۲۵۹ نمونه وارد پژوهش شدند و تعداد ۱۶۰ نمونه در سه گروه مورد مطالعه (۳۰ نفر در گروه K-K9، ۵۵ نفر در گروه P6 و ۷۵ نفر در گروه نابه‌جا) بنابه دلایل ذکر شده از مطالعه حذف شدند و در نهایت تعداد ۳۳ نمونه در هر گروه مورد بررسی قرار گرفتند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش‌های آماری آنالیز واریانس یک طرفه^۱، کای اسکور^۲، کروسکال والیس^۳ و با نرم افزار SPSS انجام شد. در همه آزمون‌ها سطح معنی داری $p < 0.05$ مد نظر قرار گرفت.

در تحلیل، ابتدا توسط آزمون کلموگروف-اسمیرنوف^۴، نرمال بودن متغیرهای کمی تعیین گردید و سپس برای مقایسه در سه گروه از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و برای متغیرهای کمی غیر نرمال از آزمون کروسکال والیس استفاده گردید. برای مقایسه متغیرهای کیفی و رتبه‌ای در سه گروه مورد مطالعه از آزمون کروسکال والیس و برای مقایسه متغیرهای کیفی و اسمی از آزمون کای اسکور استفاده شد.

فرضیه‌های زیر در این مطالعه مورد آزمون قرار گرفتند:

۱. میزان تاثیر طب فشاری بر نقاط K-K9 و P6 بر کاهش تهوع نیمه اول بارداری یکسان است.
۲. میزان تاثیر طب فشاری بر نقاط K-K9 و P6 بر کاهش استفراغ نیمه اول بارداری یکسان است.

مطالعه به روش یک سوکور انجام شد. سپس شاخص تهوع و استفراغ رودز را که در یک برگ تنظیم شده برای واحدهای پژوهش توضیح داده و نحوه پرکردن آن آموزش داده می‌شد. برای جمع‌آوری اطلاعات قبل از انجام طب فشاری (روزهای ۱-۳ پژوهش) سه برگ آن در اختیار واحد پژوهش قرار می‌گرفت تا هر شب یک برگ آن را پرکرده و روز چهارم به مرکز بهداشتی - درمانی مربوطه مراجعه و برگه‌ها را به پژوهشگر تحویل نماید و در روزهای (۱-۳) هیچ مداخله‌ای برای سه گروه انجام نمی‌شد و فقط برای جمع‌آوری اطلاعات پایه در مورد تهوع و استفراغ در سه گروه مورد مطالعه می‌باشد. در روز چهارم مطالعه علاوه بر مراقبت معمول (اصلاح رژیم غذایی و شیوه زندگی) که به هر سه گروه مورد مطالعه آموزش داده و به‌صورت پمفلت نیز در اختیار آنان قرار داده می‌شد؛ برای گروه K-K9 و نابه‌جا از دانه فشاری و برای گروه P6 از سی-باند برای انجام طب فشاری استفاده شد؛ و نحوه استفاده از دانه فشاری و سی-باند به‌همراه تصاویر نقاط K-K9 و P6 و نابه‌جا آموزش داده می‌شد و به هر سه گروه توصیه می‌شد در طول روز (۲ ساعت) هر دو ساعت به مدت دو دقیقه بر محل‌های K-K9، P6 و نابه‌جا فشار ملایم به حدی که احساس درد و ناراحتی نکند و قابل تحمل باشد ایجاد کنند.

مدت مداخله در هر سه گروه K-K9، P6 و نابه‌جا چهار روز بود و به هر سه گروه توصیه می‌شد که به جز زمان استحمام از دانه فشاری و سی-باند به‌طور مداوم در هر دو دست استفاده کنند و در صورت استفاده نکردن مداوم و طبق دستورالعمل از مطالعه حذف می‌شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات در حین استفاده از طب فشاری (روزهای ۴-۷ پژوهش) تعداد چهار برگ شاخص تهوع و استفراغ رودز به هر سه گروه مورد مطالعه داده می‌شد تا هر شب یک برگ آن را پر کرده و صبح روز هشتم مطالعه به مرکز بهداشتی - درمانی مربوطه مراجعه و برگه‌ها را به پژوهشگر تحویل نماید. برای جمع‌آوری اطلاعات بعد از اتمام استفاده از طب فشاری (روزهای ۸-۱۰ پژوهش) سه برگ دیگر شاخص تهوع و استفراغ رودز به هر سه گروه داده می‌شد تا هر شب یک برگ آن را پرکرده و صبح روز یازدهم به مرکز بهداشتی - درمانی مربوطه مراجعه و برگه‌ها را به پژوهشگر تحویل نماید. در روزهای ۸-۱۰ پژوهش از دانه فشاری یا سی-باند استفاده نشد و این مرحله پس از برداشتن دانه فشاری و سی-باند و اتمام استفاده از طب فشاری بوده است و جهت بررسی باقی ماندن اثر طب فشاری پس از اتمام دوره استفاده از آن می‌باشد سپس مقیاس استرس هولمز تکمیل می‌شد.

پس از جمع‌آوری اطلاعات سه گروه مورد مطالعه با هم مقایسه

¹ One Way Anovas

² Chi-squared

³ Kruskal Wallis

⁴ Kolmogorov-Smirnov Test

۳. میزان تاثیر طب فشاری بر نقاط K-K9 و P6 بر کاهش اق زدن نیمه اول بارداری یکسان است.

یافته‌ها

متغیرهای مداخله‌گری نظیر سن، تحصیلات، شغل مادر، شغل همسر، طبقه اجتماعی - اقتصادی، شاخص توده بدنی، سن بارداری، تعداد بارداری، سابقه تهوع در بارداری‌های قبلی، نوع بارداری، زمان شروع تهوع و استفراغ بارداری، نمره استرس و میانگین نمره کل تهوع و استفراغ و اق زدن، میانگین نمره کل تهوع، میانگین نمره کل استفراغ، میانگین نمره کل اق زدن قبل از استفاده از طب فشاری تحت بررسی قرار گرفت و اختلاف معنی‌داری بین سه گروه مشاهده نشد.

میانگین سن خانم‌های باردار مورد پژوهش ۲۵/۵ سال با دامنه سنی ۱۶ تا ۴۰ سال بود. بیشترین سطح تحصیلات مربوط به سطح متوسطه بود. ۷۵/۸ درصد خانه‌دار و ۲۴/۲ درصد شاغل بودند. میانگین شاخص توده بدنی ۲۳/۴ بود. میانگین سن بارداری براساس تاریخ اولین روز آخرین قاعدگی ۱۱/۲ هفته و میانگین تعداد بارداری ۱/۸ و میانگین نمره استرس ۱۰۰/۶ بود. میانگین زمان شروع تهوع و استفراغ حاملگی بر اساس اولین روز آخرین قاعدگی ۳۰/۶ روز بود.

نتایج مطالعه نشان داد میانگین نمره کل تهوع قبل از مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری ندارد ($p=0/492$) یعنی سه گروه همگن هستند. اما در مدت مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری دارد ($p=0/004$)؛ و این تفاوت بین گروه K-K9 با P6

($p=0/027$)، بین گروه K-K9 با نابه‌جا ($p=0/000$) و بین گروه P6 با نابه‌جا ($p=0/014$) است. به‌طوری‌که در گروه K-K9 میانگین نمره کل تهوع در مدت مداخله نسبت به قبل از مداخله ۵۰/۰ درصد کاهش نشان داده است؛ در صورتی‌که در گروه P6 کاهش میانگین نمره کل تهوع در مدت مداخله نسبت به قبل از مداخله ۳۰/۰ درصد بوده است. به عبارت دیگر نقطه K-K9 تاثیر بیشتری در کاهش میانگین نمره کل تهوع داشته است. میانگین نمره کل تهوع بعد از مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری دارد ($p=0/001$) و اختلاف معنی‌داری بین گروه K-K9 با P6 ($p=0/001$)، بین گروه K-K9 با نابه‌جا ($p=0/000$) و بین گروه P6 با نابه‌جا ($p=0/025$) می‌باشد (نمودار ۱). میانگین نمره کل استفراغ قبل از مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری ندارد ($p=0/947$) یعنی سه گروه همگن هستند. اما در مدت مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری دارد ($p=0/000$) و اختلاف معنی‌داری بین گروه K-K9 با نابه‌جا ($p=0/000$) و بین گروه P6 با نابه‌جا ($p=0/000$) وجود دارد. اما تفاوت معنی‌داری بین گروه K-K9 و P6 از نظر میانگین نمره کل استفراغ وجود ندارد ($p=0/091$)؛ میانگین نمره کل استفراغ بعد از مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری دارد ($p=0/003$) و تفاوت معنی‌داری بین گروه K-K9 با P6 با نابه‌جا ($p=0/006$) وجود دارد (جدول ۱). اما تفاوت معنی‌داری بین گروه P6 و K-K9 از نظر وجود ندارد ($p=0/102$).

نمودار شماره (۱): مقایسه میانگین نمره کل تهوع در خانم‌های باردار مورد پژوهش قبل از مداخله، در مدت مداخله و بعد از مداخله به تفکیک گروه

بر کاهش تهوع نیمه اول بارداری یکسان نیست، بنابراین فرضیه اول رد می‌شود؛ اما رد شدن این فرضیه بدان معنا می‌باشد که تاثیر طب فشاری بر محل K-K9 از نقطه P6 بیشتر می‌باشد، میزان تاثیر طب فشاری بر نقاط K-K9 و P6 بر کاهش استفراغ و اق زدن نیمه اول بارداری یکسان است، بنابراین فرضیه دوم و سوم مورد تایید قرار گرفت، سه گروه از نظر رضایت از روش درمانی به کار رفته یکسان نبودند و به طور معنی داری میزان رضایت از روش درمانی در گروه K-K9 از گروه P6 و نقطه نابه‌جا بیشتر بوده است، نقطه K-K9 به طور موثری در کاهش تهوع و استفراغ و اق زدن نسبت به نقطه P6 و نقطه نابه‌جا بوده است.

میانگین نمره کل اق زدن قبل از مداخله بین سه گروه اختلاف معنی داری ندارد ($p=0/581$) یعنی سه گروه همگن هستند، اما در مدت مداخله بین سه گروه اختلاف معنی داری دارد ($p=0/009$) و اختلاف معنی داری بین گروه K-K9 با نابه‌جا ($p=0/000$) و بین گروه P6 با نابه‌جا ($p=0/003$) وجود دارد اما تفاوت معنی داری بین گروه K-K9 و P6 از این نظر وجود ندارد ($p=0/117$)؛ میانگین نمره کل اق زدن بعد از مداخله بین سه گروه اختلاف معنی داری دارد ($p=0/001$) و این اختلاف بین گروه K-K9 با نابه‌جا ($p=0/000$)، بین گروه P6 با نابه‌جا ($p=0/019$)، و بین گروه P6 با نابه‌جا ($p=0/012$) می‌باشد (نمودار ۲). با توجه به نتایج به دست آمده میزان تاثیر طب فشاری بر نقاط K-K9 و P6

جدول شماره (۱): مقایسه میانگین نمره کل استفراغ در خانم‌های باردار مورد پژوهش قبل از مداخله، در مدت مداخله و بعد از مداخله به تفکیک گروه

گروه	قبل از مداخله		در مدت مداخله		بعد از مداخله	
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
K-K9	۱/۹	۲/۱	۰/۹	۱/۶	۰/۷	۱/۳
P6	۱/۷	۱/۷	۰/۶	۱/۴	۱/۰	۱/۷
نابه‌جا	۱/۷	۱/۹	۲/۴	۲/۴	۲/۱	۲/۲
نتیجه آزمون	Kruskal-Wallis: $p=0/947$ $df=2$		Kruskal-Wallis: $p=0/000$ $df=2$		Kruskal-Wallis: $p=0/003$ $df=2$	

نمودار شماره (۲): مقایسه میانگین نمره کل اق زدن در خانم‌های باردار مورد پژوهش قبل از مداخله، در مدت مداخله و بعد از مداخله به تفکیک گروه

بحث

تهوع و استفراغ از شایع‌ترین شکایات رنج‌آور نیمه اول حاملگی هستند و موجب اختلال در کیفیت زندگی فردی و خانوادگی، فعالیت‌های اجتماعی، شغلی، حرفه‌ای، خانه‌داری و ارتباط با همسر و فرزندان می‌شود. یافته‌های مطالعه حاضر نشان می‌دهد که میانگین نمره کل تهوع- استفراغ و اق زدن در مدت مداخله بین سه گروه اختلاف معنی‌داری داشته است. در مطالعه شین^۱ و همکاران (۲۰۰۷) نمره تهوع و استفراغ در گروه P۶، ۱۲/۴۸، در گروه نابه‌جا ۱۹/۳۸، در گروه کنترل ۱۷/۹۱ بود (۲۱)؛ بنابراین تفاوت آماری معنی‌دار میان سه گروه وجود داشت ($p \leq 0.01$ ، $F=12.40$)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در پژوهش چن^۲ و همکاران (۲۰۰۵) تفاوت آماری معنی‌داری در میزان کاهش نمره تهوع ($p=0.000$) و استفراغ ($p=0.000$) و اق‌زدن ($p=0.014$) در گروه مداخله وجود داشت (۴۵)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در پژوهش هارمون^۳ و همکاران (۱۹۹۹) در ۲۴ ساعت اول بعد از عمل جراحی ۱۹ درصد افراد در گروه طب فشاری تهوع و استفراغ را در مقایسه با ۴۲ درصد افراد گروه نابه‌جا گزارش کردند و تهوع و استفراغ در گروه طب فشاری محل P۶ به طور معنی‌داری کم‌تر از گروه نابه‌جا بود ($p=0.005$). نمره تهوع در گروه طب فشاری به طور معنی‌داری ($p=0.02$) کمتر از گروه نابه‌جا بود (۲۹)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در مطالعه هارمون اختلاف معنی‌داری در نمره استفراغ بین دو گروه P۶ و نابه‌جا وجود نداشت ($p=0.23$)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی ندارد؛ که ممکن است به علت مدت کوتاه استفاده از طب فشاری (بلافاصله قبل از بیهوشی انجام و ۲۰ دقیقه بعد از القاء بیهوشی) در مطالعه هارمون باشد در مطالعه حاضر طب فشاری به مدت ۴ روز در هر سه گروه به کار رفته است.

در مطالعه ازگلی و همکاران (۱۳۸۴) بین دوره‌های قبل از درمان و در طول درمان بین گروه‌های مورد و شاهد در میانگین نمره دفعات تهوع ($p<0.045$) و مدت تهوع ($p<0.002$) تفاوت معنی‌داری وجود دارد؛ بین دوره‌های قبل از درمان و در طول درمان تفاوت معنی‌داری در میانگین نمره دفعات استفراغ نشان داد ($p<0.003$)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد. در مطالعه ازگلی میزان اظهار رضایت از درمان در گروه مورد ۸۰ درصد، در گروه دارونما ۷۲ درصد و در گروه شاهد ۱۲ درصد بود (۴۶). در پژوهش حاضر اختلاف معنی‌داری بین گروه‌های مورد مطالعه و

رضایت از روش درمانی به کار رفته وجود داشت ($p=0.006$) و در میان تمام افراد گروه K-K۹، ۸۸ درصد رضایت کامل داشتند و ۱۲ درصد تا حدودی رضایت داشتند و افراد ناراضی هم صفر درصد بودند و در میان تمام افراد گروه P۶، ۶۰ درصد رضایت کامل داشتند و ۲۷/۳ درصد تا حدودی رضایت داشتند و افراد ناراضی هم ۱۲ درصد بودند. در میان تمام افراد گروه نابه‌جا، ۵۱ درصد رضایت کامل داشتند و ۳۹/۴ درصد تا حدودی رضایت داشتند و افراد ناراضی هم ۹ درصد بودند.

در پژوهش نورانی (۱۳۷۶) میانگین نمره کل تهوع در مدت مداخله در سه گروه اختلاف معنی‌داری بین گروه P۶ با گروه نابه‌جا و گروه کنترل را نشان داد ($p=0.004$) و میانگین نمره کل استفراغ در مدت مداخله در سه گروه اختلاف معنی‌داری بین گروه P۶ با گروه نابه‌جا و کنترل ($p=0.02$) را نشان داد (۴۷). که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در مطالعه برتالنفای^۴ و همکاران (۲۰۰۴) تفاوت آماری معنی‌داری در میزان نمره تهوع بین دو گروه طب فشاری محل K-K۹ و نقطه نابه‌جا بعد از انجام مداخله ($p<0.01$) مشاهده شد (۳۰)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در مطالعه بوهلر (۲۰۰۲) میزان نمره تهوع به طور معنی‌داری ($p=0.006$) در گروه طب فشاری در محل K-K۹ کم‌تر از گروه نابه‌جا بود (۳۳)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در مطالعه اسچلاگر^۵ (۲۰۰۰) میزان نمره استفراغ بعد از انجام طب فشاری در محل K-K۹ به طور معنی‌داری کمتر از گروه پلاسبو ($p=0.001$) بود (۴۳)؛ که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج این پژوهش در گروه K-K۹ میانگین نمره کل تهوع و اق زدن در مدت مداخله یا استفاده از طب فشاری نسبت به گروه P۶ و نابه‌جا کم‌تر می‌باشد؛ ولی میانگین نمره کل استفراغ در مدت مداخله در گروه P۶ نسبت به گروه K-K۹ و نابه‌جا کم‌تر می‌باشد، که البته این میزان در حدی نیست که بین گروه K-K۹ و P۶ اختلاف معنی‌داری باشد.

با توجه به آن که تهوع و استفراغ جزء شایع‌ترین شکایات حاملگی است و تاثیر اساسی بر عملکردهای فردی، اجتماعی، خانوادگی و در نتیجه کیفیت زندگی خانم‌های باردار می‌گذارد؛ و از آنجایی که استفاده از طب فشاری در محل K-K۹ برای کاهش تهوع و استفراغ بارداری از محل P۶ موثرتر بوده است و نیز یافتن

¹ Bertalanffy² Schlager¹Shin¹Huei-Mein Chen²Harmon

به خانم‌های باردار را به حداقل رساند و بدین وسیله بار اقتصادی کمتری را بر فرد و سیستم درمانی تحمیل نمود.

تشکر و قدردانی

پژوهش حاضر با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام گرفته است. بدین وسیله از همکاری و مساعدت آن معاونت محترم تشکر و قدردانی می‌شود. در پایان لازم است از پرسنل محترم مراکز بهداشتی - درمانی شهید هاشمی‌نژاد، نجفی، امام حسن مجتبی (ع)، احمدی و امیرالمومنین (ع) و همکاری صمیمانه خانم نجمه مسعودی منش کمال تشکر را داشته باشیم.

محل K-K9 آسان‌تر از محل P6 می‌باشد؛ لذا می‌توان به پرسنل و دست‌اندرکاران کادر بهداشتی - درمانی توصیه به استفاده از طب فشاری در محل K-K9 برای بهبود علائم تهوع و استفراغ بارداری نموده و با آموزش این روش توسط کادر بهداشتی - درمانی به خانم‌های باردار، در تسکین، درمان و مرتفع کردن علائم و نشانه‌های تهوع و استفراغ بارداری نقش مهمی را ایفا نمود. با توجه به بی‌خطر بودن و امن بودن طب فشاری می‌توان بسیاری از نگرانی‌های مسئولین درمانی - بهداشتی و خانم‌های باردار را در مورد تأثیرات آسیب‌زا و شناخته نشده داروهای ضد تهوع و استفراغ کاهش داده و از بین برد؛ بدین ترتیب می‌توان مصرف داروهای ضدتهوع و استفراغ و تجویز آن‌ها توسط ماماها و پزشکان

References:

- Choen Wayne R. Complications of pregnancy. 5th Ed. New York: Lipincott Williams & Wilkins Company; 2000.
- Klossner NJ. Introductory maternity nursing. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2006.
- Magee L, Shrim A, Koren G. Diagnosis and management of nausea and vomiting in pregnancy. Fetal Matern Med Rev 2006; 17(1): 45-67
- Lacasse A, Berard A. Validation of nausea and vomiting of pregnancy specific health related quality of life questionnaire. Health Qual Life Outcomes 2008;6: 32.
- Mckinney ES, James SR, Murray SS, Ashwill JW. Maternal-child nursing. 2nd Ed. St. Louis: Elsevier Saunders; 2005.
- Varney H, Kriebs JM, Gegor CL. Varney's Midwifery. 4th Ed. Boston: Jones And Bartlett Publisher; 2004.
- Gill SK, Einarson A. The safety of drugs for the treatment of nausea and vomiting of pregnancy. Can Fam Physician 2007; 53(12):2109-11.
- Chou FH, Avant KC, Kuo SH, Fetzer SJ. Relationships between nausea and vomiting, perceived stress, social support, pregnancy planning, and psychosocial adaptation in a sample of mothers: a questionnaire survey. Int J Nurs Stud 2007; 45(8): 1185-91.
- Einarson A, Maltepe C, Boskovic R, Koren G. Treatment of nausea and vomiting in pregnancy. Can Fam Physician 2007; 53: 2109-11.
- Jewell D. Nausea and vomiting in early pregnancy. Am Fam Physician 2003; 68(1): 121-8.
- Sherman PW, Flaxman SM. Nausea and vomiting of pregnancy in an evolutionary perspective. Am J Obstet Gynecol 2002; 186: S190-7.
- O'Berin B, Evans M, McDonald EW. Isolation from "Being Alive" coping with severe nausea and vomiting of pregnancy. Nurs Res 2002t; 51 (5): 302-8.
- King TL, Murphy PA. Evidence-based approaches to managing nausea and vomiting in early pregnancy. J Midwifery Womens Health 2009 Nov-Dec;54(6):430-44.
- Sherwen LN, Scoloveno MA, Weingarten CT. Maternity nursing: care of the childbearing family. 3rd Ed. Stamford: Appleton & Lange; 1999.
- Quinla JD, Hill DA. Nausea and vomiting of pregnancy. Am Fam Physician 2003; 68(1):121-8.
- Furieux EC, Langley-Evans AJ, and Langley-Evans SC. Nausea and vomiting of pregnancy: Endocrine basis and contribution to pregnancy

- outcome. *Obstet Gynecol Surv* 2001; 56 (12): 775-82.
17. Littleton LY, Engebretson JC. Maternal, neonatal, and women's health nursing. Australia: Delmar Thomson Learning; 2002.
 18. Henderson C, Macdonald S, Editors. May's midwifery: a textbook for midwives. 13th Ed. Edinburgh: Baillier Tindal; 2004.
 19. Chou FA, Avant KC, Kuo SH, Fetzer SJ. Relationship between nausea and vomiting, perceived stress, social support, pregnancy planning, and psychosocial adaption in a sample of mothers: a questionnaire survey. *Int J Nurs Stud* 2007 ; 45: 1185-91.
 20. Streiberger K, Ezzo J, Schneider A. Acupuncture for nausea and vomiting: an update of clinical and experimental studies. *Auton Neurosci* 2006; 129: 107-17.
 21. Shin HS, Song YA, Seo S. Effect of Nei- Guan point(P6) acupressure on Ketonuria Levels, nausea and vomiting in women with hyperemesis gravidarum. *J Adv Nurs*. 2007 Sep;59(5):510-9
 22. Bsat FA, Hoffman DE, Seubert DE. Comparison of three outpatient regimens in the management of nausea and vomiting in pregnancy. *J Perinatol* 2003; 23:531-5.
 23. Yusuf S, Sleight P, Pogue J, Bosch J, Davies R, Dagenais G. Effects of an angiotensin-converting-enzyme inhibitor, ramipril, on cardiovascular events in high-risk patients. *N Engl J Med* 2000; 342:154-60
 24. Lane CA. Nausea and vomiting of pregnancy: a tailored approach to treatment. *Clin Obstet Gynecol* 2007; 50 (1): 100-11.
 25. Steele NM, French J, Boyles JG, Newman S, Leclaire S. Effect of acupressure by sea-bands on nausea and vomiting of pregnancy. *Health Care Women Int* 1999; 20(1):49-61.
 26. Davis M. Nausea and vomiting of pregnancy: an evidence-based review. *J Perinat Neonatal Nurs* 2004; 18 (4): 312-28.
 27. West Z. Acupuncture in pregnancy and childbirth. Edinburgh: Churchill Livingstone; 2001
 28. Mazzotta P, Magee LA. A risk-benefit assessment of pharmacological and nonpharmacological treatment for nausea and vomiting of pregnancy. *Drugs* 2000; 59 (4): 781-800.
 29. Harmon D, Gardiner J, Harrison R, Kelly A. Acupressure and the prevention of nausea and vomiting after laparoscopy. *Br J Anaesth* 1999; 82(3): 387-90.
 30. Bertalanffy P, Hoerauf K, Fleischhackl R, Strasser H, Wicke F, Greher M, et al. Korean hand acupressure for motion sickness in prehospital trauma care: a prospective, randomized, double-blinded trial in a geriatric population. *Anesth Analg* 2004;98(1):220-3.
 31. Lien HC, Sun WM, Chen YH, Kim H, Hasler W, Owyang C. Effects of ginger on motion sickness and gastric slow-wave dysrhythmias induced by by circularvection. *Am J Physiol Gastrointest Liver Physiol*. 2003 Mar;284(3):G481-9.
 32. Gurcan OC, Arsalan H. Effect of acupressure on nausea and vomiting during pregnancy. *Complement Ther Clin Prac* 2008; 14: 46-52.
 33. Boehler M, Mitterschiffthaler G, Schlager A. Korean hand acupressure reduces postoperative nausea and vomiting after gynecological laparoscopic surgery. *Anesth Analg* 2002; 94:872-5.
 34. Lu DP, Lu GP, Reed JF 3rd. Acupuncture / acupressure to treat gagging dental patients: a clinical study of anti-gagging effects. *Gen Dent* 2000; 48:446-52
 35. Vickers A, Wilson P, Kleijnen J. Acupuncture. *Qual Saf Health Care* 2002; 11: 92-7.

36. Anderson FWJ, Johnson CT. Complementary and alternative medicine in obstetrics. *Int J Gynecol Obstet* 2005; 91: 116-24.
37. Roscoe JA, Matteson SE. Acupressure and acustimulation bands for control of nausea: a brief review. *Am J Obstet Gynecol* 2002; 186(5):s244-7.
38. Meltzer DI. Selection from current literature: complementary therapies for nausea and vomiting in early pregnancy. *Fam Pract* 2000; 17: 570-3.
39. Shin HS, Song YA, Seo S. Effect of Nei- Guan point (P6) acupressure on Ketouria Levels, nausea and vomiting in women with hyperemesis gravidarum. *J Adv Nurs* 2007 Sep;59(5):510-9
40. Harris PE. Acupressure: a review of the literature. *Complement Ther Med* 1997; 5: 156-61.
41. Nunley C, Wakim J, Guinn C. The effects of stimulation of acupressure point P6 on postoperative nausea and vomiting: a review of literature. *J Perianesth Nurs* 2008 Aug;23(4):247-61.
42. Beal MW. Acupuncture and acupressure: application to women's reproductive health care. *J Nurse Midwifery* 1999 May/Jun; 44(3):217- 30.
43. Schlager A, Boehler M, Puhlinger F. Korean hand acupressure reduces postoperative vomiting in children after Strabismus Surgery. *Br J Anaesth* 2000; 85(2): 267-70.
44. Ho CM, Tsai HJ, Chan KH, Tsai SK. P6 acupressure dose not prevent emesis during spinal anesthesia for cesarean delivery. *Anesth Analg* 2006; 102: 900-3.
45. Chen HM, Change FY, Hsu CT. Effect of acupressure on nausea, vomiting, anxiety and pain among post-cesarean section women in Taiwan. *Kaohsiung J Med Sci* 2005; 21(8): 341-50.
46. Ozgoli G, Shahbaz-zadegan S, Resayeean N, Alavi-Majd N. Survey the effect of acupressure with Sea-Band on nausea and vomiting of pregnancy. *J Ardebil Med Univ* 2006; 7 (3): 247-53. (Persian)
47. Nourani S. Survey the effect of on reduction of nausea and vomiting of first half of pregnancy. (Dissertation). Mashhad: Mashhad School of Nursing & Midwifery; 1995. (Persian)